

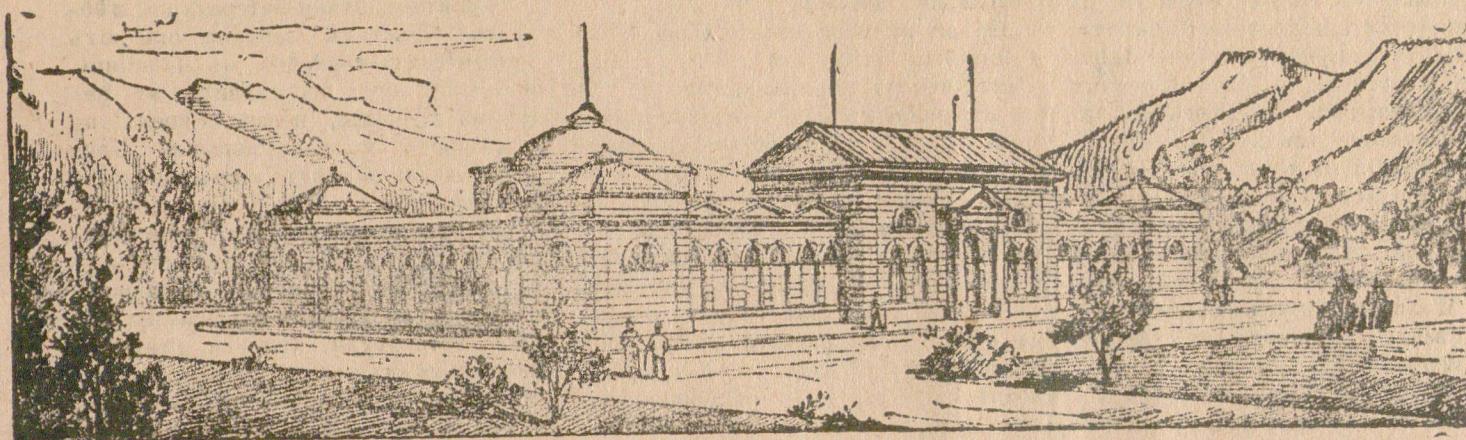
Абонаментъ
За година 20 л.
, 6 м-ца 12 ,

Врой 25 ст.

Ръженик назадъ
не се връщатъ.

Всичко
въ предплатата.

ПРАВДА

Урежда Редакционенъ К.тъ.

Обявления
Гармониенъ редъ
2 лева.

Реклами
по споразумение.
Прист. об-ление
20 ст. на дума.

Ул. Полицейска
№ 249.

Излиза 3 пъти седмично

Г-на Иванка К. Българджеева
и
Г-но Стоянъ Сл. к. Бълевъ
търговецъ.
СГОДЕНИ
13 Априлъ 1919 год.
Сливенъ Ямболъ

Г-ча Рашель Кафталеева
и
Г-на Несимъ Б. Моще
СГОДЕНИ
Сливенъ.

Важно за посетителите на Карнобатъ Хотелъ „НОВА БЪЛГАРИЯ“

Хотела е мобилирана от ново. Мобилировка чиста и съвършено нова.

Ресторантъ комфортно уреденъ, отбрани натурални вина и чисто джигрова ракия, конякъ и др. първокачествени напитки.

Дворно място за кола и оборъ за конетъ. Доволенъ ще остане всеки посетител.

Съ почитание: Димитъръ Анадъмовъ и Чаню Михалевъ.

Застрахователно д-во
„ДОБРУДЖА“ — СОФИЯ

дири за града и околните
дългателни пръдставители.

За споразумение да се
отнесатъ до Централата
София.

Чудо въ Сливенъ! при АНДОНОВЪ & КРИВОШИЕВЪ

до големия мост — черковното кафе се откри новъ манастиръ съ
райска градина, тичайше на покаяние, съдейте на масите и ще Ви
се поднесатъ пенливи вина и синджирлия ракия — съчудесни мезета.

Стария подмладява, болния оздравява, лудия свѣстенъ става.

Важно, Важно

Търси се за кооперативна гот-
варница добра и порядъчна гот-
вачка сръчу храна и добро въз-
награждение.

Желаещата да остави адреса
си въ редакцията на в. „Правда“.

**КОЖУХАРСКИ-ШАПКАРСКИ
МАГАЗИНЪ** въ чаршията „при
вълкътъ“ винаги ще намъртите
разни видове: модни кожи, шап-
ки; астраганъ-материя и кожени,
каскети и пр.

С. Шейтановъ & Демировъ.
Сливенъ.

Автомобиленъ гаражъ
Александъръ Арнаудовъ &
София, площадъ Солунски № 4.

Продава нови и стари ав-
томобили и извършва всъ-
какви поправки на същите.

Важно! Много Важно!

За питиепродаватъ

Въ склада на Семовъ & Мун-
дровъ има за проданъ на едро
и дребно петъ годишъ добро-
качество конякъ. Цена много
износна.

Семовъ & Мундровъ — Сливенъ.

СЛУГИЯ се търси съ
аптекара Иор-
данъ Петровъ, споразумение направо.

Продаватъ 320 декара по-
съчи чиста зимни-
ца, жито и ржъкъ и 45 декара овъ-
совъ посъвътъ въ Карнобатското зем-
лище, близо до града и с. Дуванджъ.
Споразумение Д. Ж. Гъокчевски —
Карнобатъ.

Християнскиятъ и бѫщаиятъ общочовѣшки Великденъ.

Ний сме предъ вай-великиятъ
християнски девъ — празникътъ
на възкресението на човѣчес-
киятъ избавителъ — Христосъ.

Прѣди 19 столѣтия, когато
класическиятъ свѣтъ, най-стрѣ-
мително упадващъ въ измъжената
страна на библейските пророци,
се яви, вдъхновенитъ Христосъ,
който зовеше падналитъ народи
къмъ избавление отъ опорочената
земя и имъ сочеше сиянието на
единъ вѣченъ, безгрешенъ — не-
бесенъ животъ. Той бѣше нарѣ-
ченъ, искупителъ на човѣшките
прѣгрѣшения. Неговото учение
означаваше възхождане на умо-
рениятъ отъ страдания човѣ-
чески духъ. Възмирното разпро-
странение на това учение носеше
слѣдъ себе си единъ голъмъ прѣ-
образование на човѣшките об-
щежития. Първите поклонщици
на християнскиятъ идеалъ, бѣха
най-жарки идеалисти и мечтате-
ли. Така христианството изратсна
по една общоприета религия. Но
човѣчеството не можеше да се
откаже отъ силата на своята зем-
на природа и христианството,
приживѣващо всички подеми и
падения на човѣшката история.

Християнскиятъ идеали не мо-
жаха да обновятъ и въздигнатъ
животъ на човѣчеството. Дори
тогава, когато христианството най-
всевластно владѣеше човѣшките
духове, народитъ изживѣаха най-
великиятъ бѣствия, каквито ис-
торията ни спомя. Отъ V до
XV вѣкъ цѣлата епоха на сред-
новѣковието е една непросвѣтна
тъмнина. Отъ врѣмената на въз-
раждането, въ постройване на
живота, починаха да прѣвъход-
стватъ свѣтските начала и иде-
али, които означаваха единъ
стихиетъ напрѣдъкъ. Аскетичес-
кото възрѣние за безнадежната
и порочна човѣшка природа,
пропадна и христианството съ-
вѣршено изгуби своето прѣоб-
разователно влияние. Особено отъ
19 вѣкъ насамъ, християнската
религия, остана единъ култъ на
обрида и църковната церемония.

Днешниятъ християнски праз-
никъ, съвѣтъ не е единъ велиъкъ,
за народитъ день. Той дѣри,
мѣжно може да ни напомни за
великиятъ мѣчения на Христа и
за висотата на добротѣгите, проповѣдани отъ възторжните
Христови послѣдователи. Днесъ
при камбанните възгласъ, хо-
рата присъстватъ въ черквата
не съ единъ вътрѣшъ и възви-
шенъ религиозенъ трепетъ, а
отицать на едно блѣскаво праз-
ненство и въ черковната атмос-
фера, напоена съ таманъ и мас-
ла, търсятъ едно суетно успоко-
енение на уморенитъ си отъ пуст-
тотата на дѣлничната животъ,
духове.

Днескашниятъ великденъ е
едно ефектно празнично одѣя-
ние на живота и нищо покете.

Но като тържество на фалша
и лицемѣрието, той ни дава по-
водъ да се замислимъ върху
въпроса — колко съврѣменитъ
порядъкъ на живота съ едно
пълно отрицание на свѣтлите
начала, които Христосъ е въ-
вѣръ въ основата на учението си.
Христианството празнува свойъ
великденъ 1919 година но
до денъ днешенъ, народитъ се
измъжватъ отъ въиковните неправ-
ди и злия. И поклониците на
християнскиятъ култъ не очак-
ватъ вече издигате на човѣш-
киятъ животъ, отъ мечтите за
небесното съвѣршенство. Днесъ
когато вѣрата въ земните идеали
силно расте, се развиватъ и раз-
растватъ обществени хуманиси-
ли, които тласкатъ човѣчеството
въ посоката на едно пълно об-
новление и блѣскави бѫдни.

Денътъ въ който бѫщащъ
поколения ще отпразнуватъ тър-
жеството на идеалите за всегда-
шъ миръ и справедливостъ, ще
бѫде истинскиятъ и общочовѣ-
ски великденъ.

А сияниятъ образъ на мѣч-
никъ Христосъ, ще бѫде сим-
воличниятъ изразъ на вѣчната
устремъ на човѣчеството къмъ
пълно съвѣршенство.

Сливенъ—бъдащето жилищното му въпросъ

Инженер-архитект Г. Козаров.

Продължение от брой 24.

4) Насърчене лозарството съ пипиерство и градинарството. При старателите лозарство, Сливенъ съ обширният си лозя и качество на вината си, държеше първо място въ България. Славата на червените му вина и вкусни пилини се разнасяха далечно и широко изъ отечеството ни. Благодарение на труда и прѣдприемчивостта на гражданините си, Сливенъ днесъ и при новото лозарство заема първо място въ Тракия. Опустялата му околнност отъ стари лоля бързо се възобновява и покрива съ нови американски лозя, които даватъ надежда за бързо възобновление на бившето благосъстояние у много сливенски семейства. Особено многото маточници съ добрата стойка и зрѣлост на произвежданите си лозови прѣчки, се ползватъ съ добро име и стоката имъ се прѣпочита на всѣкѫдъ въ страната. При сегашното бързо възобновяване на лозята въ Тракия, тѣ ще бѫдатъ едно важно доходно перо на сливенското население. Богатството на Сухиндолъ и Бѣла черква (Гърновско), изразено въ доста новоосновани банки и дружества, почива на мястното лозарство и пипиерство. Тѣ сѫ главните доходни пера на тия села, срѣдно годишно по нѣколко хиляди лева на семейство. Това сѫщото може да бѫде за сливенчанина, още повече, че сливенският лозови прѣчки и вино по качество далеко назадъ оставатъ произвежданите въ горѣпомѣнатите села.

Многобройните пъти сливенски градини и запазените отъ вѣтрове близко селища и Рамануша съ вкусните си плодове, ще спомогнатъ много за развитието на овощарството, което въ града е останало много замарено.

5) Създаване курорти при минералните бани, Сотирски манастиръ, Абданово и Кушбунаръ. Сливенските минерални бани сѫ градско богатство, недостатъчно оцѣнено отъ сливенските кметства. Макаръ за сгради и модернизирането имъ да се похарчиха повече отъ 600.000 лева, поради стеснителните мѣрки при експлоатацията имъ, тѣ не се развиватъ и не даватъ приходи достатъчни да покриятъ лихвите на вложения въ строежа имъ капиталъ. Въмѣсто да увеличатъ градските приходи, тѣ сѫ въ тяжесть на градския бюджетъ. Затова сливенските зевези твърдятъ, че банитъ слѣдъ като окъпватъ гостите си безплатно, на излизане общината имъ подарила по единъ левъ бакшишъ за кѣпането! Твърдение може би прѣувеличено много сполучливо.

Банитъ, макаръ да се намиратъ всрѣдъ разкошина, богата съ състини продукти околността, лишени отъ редовни евтини съобщения, достатъчно хотели, безъ зимно отопление, а глав-

но безъ търговска конкуренция, оставени често на произвола на нѣкой безбоженъ бюфетчикъ, се слабо посещаватъ, а още по слабо рентиращи, Макаръ прочути по лѣковитостта си, гостите имъ повечето болни, отъ Одринско, Варненско, Шуменско и Русенско, се задържатъ само прѣз лѣтните мѣсяци, когато прѣзъ останалото време на годината, банитъ оставатъ почти затворени. Дѣйствително близкото до банитъ възвишение е планирано, парцелирано, мястата закупени, оба се поради скудоумие на общинари и до днесъ стоятъ незастроени, съ което ходенето на населението и кѣпането въ банитъ, не се сѫмта за нужда, а луксъ. Въсъто при банитъ да се създаде единъ модеренъ квартъ застроенъ отъ вили съ население отъ развити консумативни нужди въ пълна зависимост отъ сливенската община, съдѣстуващо за увеличение на градското благосъстояние, създадеи сѫ бани — луксъ и тяжесть на градския бюджетъ. Мислимъ, врѣме е вече общината да съзная грѣшката си на лоша стопанка и да прѣстане съ партизанъкъ да управлява това богатство и да се постарае за реформиране и модернизиране, като го направи достъпно за народа и съ това съдѣства за увеличение приходните пера на градъ бюджетъ.

Като лоша стопанка на това градъ, богатство, общината трѣбва да се откаже отъ владение и стопанисване на хотелите, като запази правото и надзоръ си само върху банитъ, минералната вода и парка. Възприемането принципа на свободната конкуренция налага продажбата на градските хотели, отдаване подъ концепция при градски контролъ на отдѣлна народна баня, нови хотели до банитъ и разрѣщане строежа на квартали отъ вили за лѣтно и зимно живѣнне до самите бани. Въвеждането пъти на редовни и евтини съобщения между града и банитъ, както и направата на централно отопление около басейните, ще съдѣствува за увеличение гостите прѣзъ всѣкѫ годишно време и чистоплътността у мястното население.

Сливенъ благодарение, че е най-голѣмия тракийски градъ въ балкански разкошни околности, лѣтъ съ прохладенъ климатъ, въ бѫдеще може да играе ролята на курортъ градъ за нуждащите се около население отъ бургаско и ст.-загорско. Врѣме е гражданинъ му да обрѣнатъ по сериозно внимание върху климата и качеството като курорти на мястността въ Абданово и Сотирски манастиръ, Кушбунаръ и Сливенска Швейцария къмъ селата Бѣла и Чамдере. Затова трѣбва пробуждане на заспалитъ туристко и културно икономическо дружество, които съ свои-

тѣ реклами, бѣлѣзани пжтица, пжтеводители и удобства да възбудятъ интересъ къмъ спомѣнатите мястности.

Сливенъ снабденъ съ електрическа централа, продължена ж. п. линия удобни балкански шосета, канализиранъ и оросенъ, модерно използвани курорти, а главно съ говорни и прѣдприемчиви граждани, въодушевени отъ бѫдещето и напрѣдъкъ му, ще бѫде освѣтенъ, прѣдпазенъ отъ пожари, заливъ и снабденъ съ неопѣнъ земедѣлски теренъ, а гражданинъ му относително богати, не лишени отъ индустриаленъ и еснафски поминъкъ. Така само общината ще може да пристъпи къмъ разрѣщено на националната жилищна криза — строене на удобни, ефтини и еднофамилни жилища.

Прѣди освобождението, Сливенъ се е строилъ безъ всѣкѫвъ планъ. Румелийското привителство го бѣ ощастливило съ единъ — скица планъ, който поради истинската си, често повдигаше безполезни спорове между техники и граждани и подхранвалъ анетата къмъ произволи на разни партизани — резултатъ на което е сегашната галиматия въ строежите на града. За сега градътъ е снабденъ съ точенъ регулатионъ, парциационъ и кадастровъ планъ, обаче за да се строи рационално по него, нужно е вънъ отъ закона за благоустройството, плаќанъ да бѫде при-друженъ отъ градски строителни прѣ-имници (Building), въ който да бѫде точно фиксирано — начинъ и форматъ на сливенските строежи, такива за въ отдаленъ градски квартали — всичко споредъ терена и сѫществуващъ градски нужди. Сливенъ благодарение южното си изложение, тѣкущи води, равенъ теренъ и разкошна околна природа, може да бѫде застроенъ образцово като курортъ градъ, нѣщо равенъ по себе си въ България.

Сълѣда.

† Д-ръ К. Крѣстевъ.

Безшумно отмина най-важните изразителни на нашата млада критико-философска мисълъ. Неуморимиятъ крѣпител на всичко цѣнно, самобитно въ бѣдната ни родна литература, — гигантскиятъ клонътъ дѣлъ подъ благотворната егида на когото нашиятъ най-видни писатели, мнозина отъ които, вече забравени покойници, направиха първите увѣрени, твърди стълчики, почерпиха напѣтствените нача на къмъ истинска художествена прѣдѣлъ и литературна краса и до чакаха пълния разцвѣтъ на своя плодотворенъ писателски талантъ.

Д-ръ Крѣстевъ също има право носеще славата, прѣвъ и най-добъръ български литераторъ критикъ и неговите достоинства въ тази областъ още по релефно изпѣватъ когато си сномнимъ тежките неблагоприятни условия прѣди и сега, при които трѣба-

ше да се роди, да расте и развива нашата още млада научна мисълъ за разцѣта, на която сѫ необходими, прѣди всичко, мирна дѣлготрайна културна дѣйност, идеини борци и неизчертаеми извори за творчество и художествена прѣдѣлъ. Крѣстевъ, бѣше първиятъ изъ между културните борци въ близкото минало, който посвѣтилъ своята морална и интелектуална енергия, за да изучи литературия животъ у насъ въ всички му етапи на развитие съ една безпристрастна прѣдѣлъка, чуждъ на лекото увлечение и прѣстѣната апатия на самохвалните критики да даде богато мотивирани отзиви за нащите писатели въ най-скритите кѫтчета на тѣхната творческа индивидуалностъ.

Своята критико-литературна дѣйност Крѣстевъ започна още отъ студентската скамейка въ Лайпцигъ, плодъ на което сѫ първите му рецензии и етюди, печатани посль въ основното отъ него списание „Критика“ веднага слѣдъ завръщането си въ България.

И отъ тогава до сега, вече тридесетъ години, Д-ръ Крѣстевъ съ усърдието на неуморимъ труженикъ работеше въ трънливото поле на нашата литературна критика, гдѣто по най-несъмѣнъ начинъ прояви достойността на своя тѣнькъ художественъ усътъ и дѣлбока литературна ерудиция.

Първите му студии върху поетичните творби на Ст. Михайлъски, умѣлите му бѣлѣжи върху белетристиката на забравените вече М. Георгиевъ и Венелинъ, крупните му етюди върху поезията на Вазовъ, П. Славейковъ, Язовъ, Тодоръ и цѣла върволовица още критични изслѣдвания върху прѣдѣлъните на видни наши писатели, създадоха и закрѣпиха въ литературните и четащи крѣгове у насъ, дѣлбокото увѣждение, че Крѣстевъ бѣ призванъ критикъ отъ първа величина.

Въ тази си и посльшна дѣятелност той прояви една необикновена способност да долави най-нѣжните трѣпети въ душата на писателя, ясно да разграничи чистата поетична красота отъ бездарното фразъорство, да открива положителните истини въ нашата литература и да служи майсторски като съединително звено между възвишението блѣнове на писателя и неугасимата жажда на читателя, къмъ съзнателно възприемане на чистата красота.

Носител на висока култура наредъ съ своя подвижъ и гълъкъ Крѣстевъ криеше въ душата на писателя, ясно да разграничи чистата поетична красота отъ бездарното фразъорство, да открива положителните истини въ нашата литература и да служи майсторски като съединително звено между възвишението блѣнове на писателя и неугасимата жажда на читателя, къмъ съзнателно възприемане на чистата красота.

Крѣстевъ добре разбираше своето призване като критикъ, безъ излишъ ентусиазъмъ да ни обрисува най-живо духовния образъ на писателя, да разграничи същественото отъ

лазаретъ — клати си главата и пакъ: 1, 2, 3...

— Хайде сега, да вървимъ съ всичките заедно къмъ 1, 2, 3...

На групи ранениетъ се надигатъ и се постройва по тѣсната пѣтка изъ стрѣмното нанадолище едно шедество отъ хроми, сакати, изкривени, обезобразени и изтощени сѫщества, които сѫ оставили всичката си жизнерадостъ, всичката си сила и мощъ, изгорили сѫ младенчески си жаръ, подарили сѫ ржъ и крака, умъ и съзнание за защита на Отечество...

Всрѣдъ общия плачевъ стои изпѣватъ периодичните и монотонни провиквания: Иуии!... Ехе-хе!... Аха!... Ох!... 1, 2, 3!... 1, 2, 3!... А тамъ горѣ, по върховете на Каймакъ-чаланъ вихърътъ продължава да бушува въ редица дѣлги до безконечностъ денонощия.

Покрай прѣвързочните пункти минаватъ стройни, нѣжни хубави младежи — офицерски кандидати, съ назначение да попълнятъ недостига въ офицерския персоналъ.

На добъръ часъ, млади момчета! Съ послѣдни усилия да запази спокойствие и куражъ имъ пожелава лѣ-

каржъ. — На добъръ часъ, къмъ побѣди! Тамъ — и посочва къмъ запаления отъ фугаси връхъ — не е тѣтъ страшно, както тукъ! Прочие, куражъ и на добъръ часъ!

Благодарятъ и козируватъ, прѣбледнѣли и трѣперящи съ мѣжителни прѣдѣлъвания, и отминаватъ къмъ върхъ на смъртъта.

— Светецъ ще е този, който опрѣлъе на това врѣшо желѣзо, Д-въ, — прѣдѣзливо ми прѣшепва той и, обѣрналъ се къмъ истъркаляните обезобразени трупове на починалиетъ, се разплаква мълчаливо.

Непонятно! Лѣкаръ плаче! Гледайте го, прѣдъ зиналиетъ три гроба, въ които сѫ наредени по три, мѣртвеца, Той снема молитвено шапка, прѣкръстъ се и яъ порива на дѣлбоки душевни вълнения, прѣзъ сълзи едвамъ изрича: Богъ да ги прости г-да!... За да прикрие сълзите, затича се най-посль къмъ близкната скала и залѣга върху ѝ самотен и печаленъ.

Докторътъ плаче! Гледамъ се въ недоумѣние. Докторътъ, касапинъ по простолюдното наричие. Този тѣтъ жестокостърдеченъ, при други случаи човѣкъ — сега въ този моментъ, оч-

В. Дѣтелюбовъ.

КЪРВАВИ СТРАНИЦИ КАЙМАКЪ-ЧАЛАНЪ

Продължение отъ бр. 23.

Най-младиятъ отъ санитарите възпира и задържа единъ умопобѣрканъ, който въ този моментъ се е прѣнесълъ въ селото си, дига бѣклициата, маха съ ржъ, пристъпва като на ченница и се провиква живо и зловѣщо: „Хи! Аха-ха-ха!... Ох!...

Печално и смѣшно! Най-великата трагикомедия!

Зрителите, седемъ мѣртваци, съ стъклени очи, сѫ се втренчили въ тази комедия всрѣдъ ужасъ!... На другата страна лѣкарътъ утѣшава сърадалцитъ и, вдѣхновенъ отъ неиздайните откровения, говори театрално:

— Мѣлчете, момци, мѣлчете!... Знамъ... Знамъ — боли... наистина много боли, момци.... А ранениетъ съ още по страшни натяквания искатъ лѣкарътъ да ги спаси отъ този адъ.

— Мѣлчете, момци! Вие заслужавате съ злато да бѫдете заринати,

второстепенното да отклони вниманието на четеца отъ мъгливите, неестествени форми — форми които гнетят и убиват чистия усътъ към поетична красота и дълбоко пръживане.

Естетикъ отъ школата на Тенъ, Гюло и Фехнеръ, той уважаваше действителната красота — красота учена и строга и трудолюбива, но същевременно красота трайна и здрава. Той беше яръкъ изразител на величието и съдържаната оригиналност на тъхното свътъ дѣло.

Въ своите многобройни изследвания върху произведението на нашиятъ писатели млади и стари, — Кръстевъ биваше толкова строгъ колкото и справедливъ. Въ неговата душа никога не угасна надеждата да дочака пълното възможаване на родната ни литература въ разностранините форми, въ която да бѫдатъ дълбоко концепциираны идеално сложени и одухотворени чувствата и надеждите на нашия цълокупенъ духовенъ животъ.

Ст.-Загора 10-IV-19 г.

Г. К. Стояновъ.
(Жоржъ Санъ).

Какво казва директора на прѣхран. за вноса и износа.

Прѣдъ едного отъ редакторите на в. „Софийски Търговски Вѣстникъ“, Директора на прѣхраната г. Стефановъ, между другото, за нашия внос и износъ се е изказалъ въ слѣдния смисълъ:

Дирекцията е на пътъ насъкоро да отмени стънситетния режимъ за търговията, както вече тури начало съ разрѣшенията, които се дадоха на търговците да закупватъ стоките отъ италианския параходъ „Константино-поли“ въ Варна и сами да ги продаватъ съ 15% печалба. За съжаление обаче, отъ три мъседа насамъ, откоато е разрѣшено свободниятъ вносъ за търговците и като сѫ дадени нѣколко стопии разрѣшения, постъпленията сѫ толкова незначителни, че не заслужаватъ да се отбѣнятъ. Всичко това създава едно смущение въ обществото, което като знае, че е разрѣшенъ вносъ очаква да получи нѣщо и на края остава само съ свое горчиво разочарование. Всичко това иде да подвърди и да подчертате за лишенъ пътъ правилното съхващаве и становище на Дирекцията, че въ дѣйствителността до сега вносъ бѣше невъзможенъ и по тоя въпросъ заинтересуваниятъ кръгове трѣбаше да се информиратъ направо отъ настъпъ, а не да вдигнатъ праенъ шумъ и да нанасятъ удари въ въздуха, и че обвиненията, които се прѣписватъ въ това направление на Дирекцията сѫ не само неоснователни, но и необосновани, за да не употребимъ нѣкой по-силна дума.

Голъмтъ усилия въ послѣдното време, които Дирекцията полага сама

или чрезъ отдѣлни търговци да достави най-необходимите, както по-горе се изложка, материали: петролъ, минерално масло и др. не сѫ дали до този моментъ задоволителни резултати, обаче тя сама е на пътъ вече да ги достави въ най-скоро време, както е случало съ уреждането на вноса на брашно, петролъ и др. отъ Америка. Зато посрѣдниците платятъ на тѣзи доставки, Дирекцията срѣща големи мячинии и ти по необходимост трѣбаше да прибѣгне до изземването на артикули, които сѫ най-пригодни и най-цѣнни за посрѣдничането на нейните нужди, като афіонъ, розово масло и пр.

Съ допускането италианския параходъ на български брътъ, изглежда, че е близко вече времето, когато ще може да настѫпятъ по-благоприятни условия за нашия вносъ и износъ. При все този обаче, е необходимо по-голямо спокойствие, търпение и съзнание за приживѣването връчена, които сѫ сънастини твърдъ непоносими за нашето малко и измѣчене отечество, за да не постъпятъ иронията, които сѫ ставали при този периодъ на войната. Така ступанская криза, която сега е въ разгара си, е сѫщо тъй тежка и изисква голема прозорливост и така, въ противенъ случаи ще започнатъ първите тонове, които бѣзо ще сълдваватъ единъ сълъдъ другъ, за да се оформятъ въ... погребална тъсънъ на България.

Една мечта и една сълза азъ въчно
ги лелѣя —
Сълза и мечта прошири съ черна скрѣбъ;
За тѣхъ азъ мойъ пъсни — тѣжка и
гордостъ — съмъка пъя,
И утѣха въчна за моя споменъ скжигъ,
Чрезъ тѣхъ азъ дира — но вътѣжка и
горестъ самъ пакъ крея! . . .

Една мечта въдушата и една сълза
въвъ очитъ —
Не е литуй, на мрачността, животътъ
мой? Да бихъ събрали — азъ нанизъ бихъ
направилъ отъ сълзите
И бихъ обгърналъ съсъ мечти
животътъ свой,
Тъй както демонъ на хиляди
обгърналъ е душитъ! . . .

Факиръ.

СРЪЩУ ВЕЛИКДЕНЬ.

(весела драска).

— Данъ, данъ, данъ, . . . протяжно биятъ отъ нѣколко дни камбаните; — зеръ Великденъ иде!

Данъ, данъ, данъ, — Дирекцията нормира пъната на яйцата 50 ст., а на агнешкото месо — 6 лв., зеръ Великденъ иде и трѣбва да си набавимъ яйца и месо на евтини пъни.

И трѣгвамъ на пазара.

— Имашъ ли яйца? съ той въпросъ обикалямъ вече нѣколко часа пазаръ, а яйца нигдѣ не намирамъ.

Единъ лѣхъ на трошки тънъ погарята, или на съверна късть — и загинава. Смърть и възраждане, възраждане и пакъ смърть до послѣдния часъ....

Седимъ уморени въ палатката и дрѣмемъ. Отъ долу се чува конски трохотъ. Желѣзниятъ стълки прѣскъватъ бавно до насъ.

— Кои сте тамъ? Извѣзте: каките ни пъти за Кайманъ-чалантъ!

Бѣро изкачамъ и сочимъ въ тѣмнината, ей татъкъ, се по пъти, г-нъ . . ., никадъ не се раздѣля, право тамъ ще ви заведе . . .

— На добъръ часъ, г-нъ майоръ! като покани единъ отъ офицерите, благопожалава му фелдфебельтъ.

— Идемъ ви за дружини командири.

— На добъръ часъ! лошото мина г-нъ майоръ!

На устата ми се мѣдрѣше настойчивото, пожелание: спокойна ви смърть.

— Гледай, гледай, майоръ Н-въ.

— Ами другия — майоръ Д-въ... идатъ отъ... полкъ. Ехъ грѣшнитъ!.. На сигурна смърть... който доде загина!

Дрѣмемъ и се унисаме въ сънъ, а мозъка, като че се е натъпкалъ на острилата на „сигурната смърть“....

Сълза.

Сигурно, мисля си азъ, съмъ закъснѣлъ; яйцата се вече привършили, зеръ евтини станаха — само 50 ст. — и всички си купиха, а за менъ не останали.

И примириенъ съ мисълта, че ще прѣмина Великденъ безъ яйца, отивамъ си въ къщи, минавайки покрай своя старъ приятелъ Боярочо.

— Бояръ, имашъ ли яйца? — го питамъ азъ.

— За тебе, г-нъ, старъ достъ, г-нъ, отъ моите щи дадемъ — и тайнствено ще е.

— Само 1 левъ яйцето, и то за тебе: ахпапъ ичинъ!

Данъ, данъ, данъ — левъ яйцето — данъ, данъ, данъ..... *

Огивамъ при месари.

Имашъ ли ягнешко? питамъ азъ. Нѣма! нѣма! ми отвръщатъ всички Данъ, данъ, данъ....

Но да сѫ живи приятели: единъ ме снабди съ ягнешко — и то като на приятелъ — само по 12 лв., килограмъ.

Данъ, данъ, данъ.... евтино месо... данъ, данъ, данъ.... *

Данъ, данъ, данъ . . . чукатъ по тротуара високи токчета на евтини обуща: 400 лв. данъ, данъ, данъ... 1000 лв. костюмъ . . . данъ, данъ... шапка 150 лв....

Данъ, данъ, данъ — евтина Великденъ — биятъ камбаните... данъ, 1 лв. яйце, данъ... 12 лв. месо... данъ... данъ....

Дяволски Земъ.

ХУМОРЪ и САТИРА

A: — Защо ли наричатъ тая улица „Славейкова“?

B: — Нима не ти е известенъ прочутия нашъ поетъ Славейковъ?

A: — Безъ съмѣнѣние; — значи той живѣе на тая улица?

Той така разбира.

Жената: — (къмъ мѣжътъ си, който се връща малко попийчъ) — Нали каза, че ще си дойдешъ, когато стрѣлката сочи 12? — сега удри въчесъ 3 частътъ слѣдъ полунощъ.

Мѣжътъ: — Н-да, миличка, но... азъ ти казахъ ще се завръна, когато големата стрѣлка сочи 12.

Недоволна.

Тя: — Кажи ми, мѣжле, ако умра ще ли се оженишъ повторно?

Той: — Разбира се, че нѣма да се оженя; — нито дори ще помисля за това.

Тя: — Така — ха! така! — значи ти намирашъ женидбата неприятна; може — би ти съжелявашъ, че си се оженели за меѓъ?! — плю!

Той: — Но, миличка, ти не ме разбира; — разбира се, че пакъ ще се оженя.

Тя: — (още по-ядосано) — Значи ти бѣрашъ, ха? — може-би искашъ още сега да умра?! — плю!

При часовникаръ

Селянинъ отива при единъ часовникаръ и го нита дали ще може да му поправи стъния часовникъ. Часовникаръ муказва да го донесе, за да го прѣгледа. Тогава селянинъ му подава стрѣлките. Очуденъ, часовникаръ го запитва: — Защо ми носишъ само стрѣлките? — Абе, той часовника е здравъ, ами стрѣлките му не мѣрдатъ! — отговаря селянинъ.

Новата промътъ.

Господинъ: — Забѣлѣжете, г-це че въ големите градове едва ли се усъща идванието на пролѣтъта.

Госпожица: — Особено вие, мѣжътъ, не я усъщате, защото минавата моднѣтъ магазини безъ да се спирате прѣдъ витрините имъ.

Въ съдилището.

Съдия: — Осѫждате се на смърть и три години затворъ. Имате линъшъ да възразите?

Обвиняемъ: — Мисля, че слѣдъ смъртта си не бихъ могълъ да прѣживѣя три години въ затвора, зато се намалътъ тѣ.

Сливенските минерални бани.

За Сливенските минерални бани. Отъ 1 априлъ т. г. сѫ открыти прочутите по своите лѣчебни свойства — Сливенските минерални бани, наемателя на които сѫ младите и енергични търговци отъ града ни: Иванъ Г. Измиревъ и Георги Михневъ. Ние лично посещавме бани и останахме изненадани отъ обстановката и мобилировката въ хотела, ресторантъ и самите бани. На прѣвъ погледъ прави впечатление големата чистота на всички и съсъмъ новата мобилировка въ хотела и ресторантъ. Сѫщо ни обръна вниманието прислугата, която спрѣтната и чисто облѣчена, е готова винаги на услугите на посетителите.

Банитъ, поставени при една очарователна и раззеленила се природа съ живописна околност кара човѣкъ да чувствува, че дѣйствително се намира на едно курортно място, което е рѣдкост въ България.

Отъ тукъ — отъ тамъ.

Ямболъ

Имаме за кметъ младъ, интелигентъ, адвокатъ, демократъ и пр., човѣкъ отъ извѣстно време. Имаме локви, боклуци, мръсотин, град. нуждници, на които съдържанието достойно краси улицата и челиците на невнимателнѣ граждани; разлагащи се трупове на животни, каль и срѣдъ града и тина край всѣка чешма... Тѣй ли е ямболски гражданинъ? Ако е тѣй, а не може да бѫде иначе, нека г. кмета, своя „демократизъ“, слѣдъ като се добръ до него, до кметството, употреби и въ почистване на града, защото да се кметствува не значи да се клатятъ краката на стола.

Недавна износожмѣ бабаитъците на подпоручикъ Маровъ Тоти, к-ра II ешелонъ отъ Ямболски транспортъ по прѣстане съ тия героизми, се е увлѣкълъ съ удоволствие да бие всички дни и маса войници.

Прѣди нѣколко дни много нечовѣчки въ време на сънъ е билъ войницитъ; Георги Мирчевъ, Георги Ивановъ и П. Стояновъ, а други край тѣхъ се задоволиъ само съ псувни. Ако началството му не се гриже да обузда подпоручика, вѣрваме че това се диктува да стане отъ горѣ, за да не си отиватъ войницитъ отъ казармата съ впечатлението на измѣване човѣкъ.

Търговски израилски клубъ! Такъвъ надпис има на вратата на едно, непривличащо внимание здание, обаче, окото на оня, който вижда, нѣщата тѣй както сѫ тѣ въ дѣйствителностъ, открива не което обяснява надписа, а нѣщо съвѣршено друго, а именно: денонощно неспиренъ, огроменъ комаръ, страшно подържанъ отъ важни обществени дипломати, ционаристи, националисти, патриоти и пр. и край което сѫ ставали работи отъ много некрасиво съдържание.

Тамъ е вложено цѣлото парично имущество на подофицерското събрание на Западен.

ХРОНИКА

Честитимъ на нашите абонати и читатели празника „Възкресение Христово“ и имъ пожелаваме весело да го пръкаратъ.

Годежъ. Приятно ни е да съобщимъ, че дъщерята на нашият добър приятел Киро Д. Бакърджиевъ, Иванка, се сгодила за г. Стоянъ Султановъ х. Баевъ, търговецъ въ Нимбъль. Нашите чистияния.

На втория ден на Великденъ специалната комисия приведення клубъ устройва тајпунална вечеринка въ същия. Според приготвленията, които се правятъ, послѣдната обещава да излъзе блъстяща.

Утре е великиятъ празникъ на православието, когато камбаните ще възвестятъ възкресението на Он, който умръ за спасението на унизиените, онеправданите, ограбените, измъчните.

Всички бърза да се приготви за този празникъ и се грижи прѣз този ден да бъде повече състь, по-добре облечена, повече радостенъ.

Но на този ден мизерията и глада хлопа на много врати. За хиляди идовици, бъдни инвалиди и сираци, башитъ на които умръха за отечество, — никой не си спомня.

Когато възторжено ще се ръзнесе „Христостъ Воскресе“, подземенъ стонъ ще се чува на гладните имънички дъчица, на неутешиматъ вдовици и осакателите бащи, братя и синове... хлебъ.

Тези, които днес охолно живеятъ и всичко иматъ въ къщата си, нека помислятъ и за ония, които съ своето нещастие изградиха тѣхното щастие, и които нѣма да повѣрватъ че Христостъ е възкръсналъ за радостъ на човѣчеството.

Когато единъ ще възкръсва, хиляди ще умиратъ...

Комитетъ нормира лѣцата по 40 ст. вслѣдствие на което всички изчезнаха веднага отъ пазара. Дѣйствително, ако не бѣха нормирани щѣхме да ги ядемъ по-скъпичко, обаче нѣмаше да изчезнатъ отъ пазара и да се лишатъ много съмѣстя отъ яйца за празниците. Неразбрехте ли, вие комитетъ, че съ вашите заповѣди, които никой не изпълнява, изгладнявате народа?

Похвално Общинскиятъ съветникъ въ с. Чайрлий, Сливенско, Щилианъ Пеневъ е подарилъ на общината 4000 лева съ които да се купи единъ недвижимъ имотъ, приходитъ отъ който да ги използува сѫщата.

Добъръ примѣръ за подражание.

Поинеже съ рѣдъ заповѣди наполѣдъ Д. за С. Г. О. П. е освободила много артикули и е разрѣшила свободното имъ движение, възвива се въ обязаностъ на всички Дирекционни, административни, военни, военно-полицейки и железнничарски власти да не правятъ за напрѣдъ никакви прѣтърсвания на пътниците, които носятъ съ себе си въ пътнически вагони багажъ съ каквито и да били артикули.

Отъ оставените въ разположение на българските търговци за 180 милиона лева стоки отъ италиански парходъ, Константинополи, анаклерии и закупени съ само за 10 милиона швейцарски франка, тѣй като отъ една страна високите цѣни, а отъ друга, липсата на чужди платежни срѣбъства, не сѫ поземли, закупуването на всички нариращи се въ парахода стоки. Парахода е заминала за Галацъ, идъто въпротивъ че намръ подобъръ пазаръ за италианските произведения. Тоя фактъ доказва, че и при наличността на вносъ, и свободна търговия, ние ще бѫдемъ обвързани до като нашата валута не се подобри чувствително.

С. Т. В.

Сливенския панциръ за едъръ добъръ ще се открие на 25 того и ще трае три дни. Общината е взела всички мѣри за улѣснение на посѣтителите.

Обръз е извѣршенъ на 12 того прѣзъ нощта въ магазина на Сливенския търговецъ Андонъ Василевъ отъ организирана банда и сѫ задигнати около 30000 лева. Тази опера-

ция е продължила по всѣка въроятностъ нѣколко часа, защото е имало пробивъ на стѣна, разбиване на каса и пр. обаче не е имало кой да имъ развали спокойствието. Трима отъ бандата сѫ заловени вече и останалите се дирятъ отъ полицията.

Намѣрени сѫ въ заловените около 10000 лева.

Поройни дѣждове паднаха въ юго-источната част на околията, който причиниха наводнения и има заливени доста посѣви и 20-30 глави дребенъ добитъкъ.

Гражданите се питатъ на какво се дължи нераздаването срѣщу празници на оризъ и захаръ когато другадѣ е раздадено такива?

Ако това е за наказание нека имъ се съобщи за да знаятъ.

Съобщава ни се, че отъ склада на шаеци сѫ въ макаронената фабрика липсали 20 пастафа шаекъ.

Може ли ни каза комитета на какво се дължи тази липса?

Поради едно недоразумение между общината и банката по изплащане на пенсии, мнозина пенсионери не сѫ получили пенсии за 2-3 месеца. Защо ставатъ тия работи?

Тѣсните социалисти въ града ни ще се представятъ въ партийния конгресъ отъ Д-ръ Данчевъ, Ат. Михалевъ, Т. Стойновъ, Ив. Кюндженевъ, Петъръ Георгевъ и Г. Черногоровъ.

На 17 т. м. разни гамени събрали около и въ двора на мажката прогимназия въ клуцохоръ, сѫ искували и хвърляли камъни по учителите и учителките отъ прогимназията.

Обрѣщаме внимание на г. Директора да не позволява събиране на гамени ако не около гимназията, то по-надо въ двора на прогимназията. Ако той нѣма властъ (а тамъ има 10 душни слуги) то да попска съдѣйствие отъ полицията и да не остава разни гамени да се подиграватъ и обиждатъ както него така и подвѣдомствените му учители.

Това за свѣдѣніе на учител. инспекторъ-Бургасъ.

КНИЖНИНА.

Прѣдъ насъ е книжка IV на „Ученічесла Мисълъ“, списание за ученици и ученички отъ срѣдните училища, излизашо въ гр. Русе подъ редакцията на комитетъ отъ гимназиални учители.

Това списание иде тѣкмо на врѣме да попълни една отдавна чувствуваща се у насъ празнота: — да даде истинска духовна храна на нашата гимназиална младежъ, да прѣдварди сѫщата отъ наводните съдѣйствия отъ полицията и да възбуди въ нея желание къмъ поетически творби.

Отдѣлътъ за помѣстване ученически творения (отъ печатаниетѣ до сега въ него работи) допринася твърдѣ много за закрѣпване на поети гъзоши. Изобщо това списание, въ което има и полѣзни съвѣти за нашата младежъ, прави честь на редакторите му и трѣбва да се получава отъ всѣки ученици и ученичка.

Пустна се въ продажба Еюпета „Каймакъ—Чаланъ“ — цѣна 20 ст. Скоро ще излѣзе отъ печатъ и „Подъ сѣнката на Младото а“. — Повѣсть и отбрани стихотворения и дѣвѣтъ заедно струватъ 3 лева. — Намиратъ се за проданъ у Автора имъ Иванъ Анастасовъ Бунарджиевъ — Сливенъ и Димитъръ Златановъ книжаръ — Сѫщо и Любовъта на една ученичка цѣна 2 лева.

Продажба: Наслѣдниците на Марко Къневъ продаватъ доланъ три гъза, нива и гора въ Айтосовския босацъ. Споразумѣние при адвоката Драгоя Табаковъ.

Велосипедъ, система гритциеръ съ здрави гуми „Континенталъ“ (вътрѣшни и външни), малко употребяванъ, се продава на износна цѣна. Споразумѣние редакцията.

СЛИВЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

Обявление № 4572.

Обявява се на интересуващи се че на 23 текущи мѣсецъ въ канцеларията на общинското управление ще се произведе търгъ съ явна конкуренция по отдаване на прѣприемач използване пашата отъ общинскиятъ трѣни пасбища а именно: Каракюлюкъ, Българка, Гюнъ-Гюлмезъ, сѣлото и Плужнина, Равна-рѣка и Кушъ-Бунаръ; и Шекерджата, за врѣме отъ 9 Май до 8 Ноември включително тази година.

Търгъ ще се произведе до 10 часа прѣди пладнѣ.

Искания залогъ е по 100 лева за пасбище.

На сѫщата дата въ 3 часа слѣдъ пладнѣ ще се произведе публичната проданъ на единъ общински негоденъ бакърънъ казанъ съ вмѣстимостъ около 100 куб. литри.

Желающите да участватъ въ търга да се съобразятъ точно съ закона за обществените прѣприятия.

Трѣните книжа могатъ да се прѣглеждатъ всѣки присътвенъ денъ и часъ въ канцеларията на общ. упр.

Гр. Сливенъ 12 Априлъ 1919 год.

Отъ Общинското Управление.

МИХАИЛОВСКО СЕЛСКО ОБЩ. УПРАВЛЕНИЕ — СЛИВЕНСКО.

Обявление № 547.

Михайлово общинско управление обявява на интересуващи се че търгът назначенъ на 10 того, за продажбата на говеждия бикъ на с. Михайлово, по паяване на конкуренти, не се състои, вслѣдствие на което търгът ще се произведе на 22 того отъ 2 до 5 часа подиръ обѣдъ, въ помѣщението на общ. управление,

Бикътъ ще се прѣда на купувача слѣдъ като се утвърди търгътъ.

За правоучастие въ търгътъ иска се 5% залогъ върху първоначалната оцѣнка 400 лева.

Получената на търгътъ сума, се взема веднага.

с. Михайлово, 11 априлъ 1919 год.

Кметъ: С. Аврамовъ.

Секр. бирникъ: П. Кънчевъ.

КОРТЕНСКИ МИНЕРАЛНИ БАНИ

при село Вания — 14 км. отъ Нова-Загора

Оглеждатъ се прочутите по свойствата Минерални Бани, разположени по самата рѣка „Тунджа“ съ една много живописна мѣстност.

Природа чудна, — климатъ добъръ.

Минерална вода до 54°. Искуствено се охладява съ сѫщо такава вода.

Постояненъ лѣкаръ при банитъ Градски хотелъ съ 50 стаи.

Новоремонтиранъ. Новомобилиранъ. Кухня съ износни цѣни.

Отъ Намателя.

БЪРЗА ТЕЛЕГРАМА!

Страдащи отъ НОВЪ и хронически ТРИПЕРЪ не си даваате парите напразно, а побѣрзайте и си набавите отъ единичния цѣръ противъ хронически и новъ триперъ „АНТИГОНОРЕЙНъ 609“ който унищожава триперната зараза сигурно и бърже. „Антигонорайнъ 609“ е зарегистриранъ при Министерството на Търговията и Индустрита и съставните му части, разрѣшени отъ съответните български власти.

Нуждаещите се при поръчките на едро да се отнесатъ до главниятъ депозитъ на Л. Димитровъ, ул. „Гробарска“ № 59 г. София.

Представителъ за Сливенъ и околните е Станчо Нойковъ.

МОДЕРНО ИСКУСТВО

Сливенъ

КНИЖАРИЦА и ПЕЧАТНИЦА

за художествена работа — конкуренция по качество; за обикновена по цѣни и качество.

Ст. Димитровъ.

I-во Вългарско Ортопедическо заведение „РАДОСТЬ“

ПЕТЪРъ Н. ЧАПЪНОВъ

София, Булевардъ Македония № 6.

Изпълняватъ се поръчки за: Разни видове изкуствени крака, ръцѣ, апарати за къси крака, апарати за криви крака. Обувки за къси крака, гамashi за ръцѣ, гърдици за криви вратове. Апарати за изправяне на криви части. Бандажи за киъл, корсети за изправяне на крива талия.

